

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113216333
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113216333.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Tesoro reality, s.r.o., IČO: 242 73 970, so sídlom Přelíc 27, Česká republika, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou KZ partners, s.r.o., so sídlom Slnečná 4, Senec, IČO: 47 236 477, proti žalovanému: H. J., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, R., v konaní o zaplatenie 1 015,- Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 9C/107/2013-44 zo dňa 21.8.2014, zhodou hlasov členov senátu, takto

rozhodol:

m e n í uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy prvostupňového konania pozostávajúce z náhrady zaplateného súdneho poplatku vo výške 6,70 eur a z náhrady právneho zastúpenia vo výške 39,59 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia,

žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením zo dňa 21.8.2014 konanie zastavil a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň vrátil žalobcovi súdny poplatok v sume 9,80 eur zaplatený kolkovými známkami.

Svoje rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil tým, že žalobca písomným podaním zo dňa 18.3.2014 zobral žalobu späť a žiadal konanie v celom rozsahu zastaviť, nakoľko žalovaný zaplatil svoj záväzok dňa 2.12.2013 vo výške 71,13 eura, ktorá suma predstavovala istinu, príslušenstvo a náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby s režijným paušálom. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že zastavenie konania zaviniel z procesného hľadiska žalobca späťvzatím návrhu voči žalovanému, preto mu náhrada trov konania nepatrí, žalovaný náhradu trov konania nepožadoval, preto o nej nerozhodoval.

Proti uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Mal za to, že prvostupňový súd nesprávne právne vec posúdil, keď mu nepriznal náhradu trov konania. Žalobou zo dňa 27.5.2013 sa domáhal vydania rozhodnutia spočívajúceho v povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.015 Kč s príslušenstvom. Žalobu vzal späť podaním zo dňa 12.3.2014 po tom, čo mu žalovaný dňa 2.12.2013 uhradil sumu vyčíslenú v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 25.3.2013 pozostávajúcu z istiny vo výške 1.015 Kč (prepočítanej konverzným kurzom na 39,59 eur), príslušenstva - zákonného úroku z omeškania 7,75 % ročne z dlžnej sumy od 30.6.2012 do 25.3.2013 a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 29,29 eur. Žalovaný poukázal na účet právneho zástupcu čiastku 71,13 eur. Žalovaný zaplatil dlžnú sumu dňa 2.12.2013, až po podaní žaloby zo dňa 27.5.2013, z čoho vyplýva, že žaloba bola podaná dôvodne. Na základe uvedeného žiadal žalobca, aby dovolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že žalovaný je povinný

nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania vo výške 94,85 eur. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Prvostupňový súd následne predložil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní.

Odvolaním nebol dotknutý výrok uznesenia prvostupňového súdu o zastavení konania. V tejto časti uznesenie nadobudlo právoplatnosť a tak ho nebolo možné v rámci odvolacieho konania preskúmať. Pretože odvolanie smerovalo proti uzneseniu vo výroku o trovách konania (nesmerovalo proti rozhodnutiu vo veci samej), preskúmal odvolací súd túto časť uznesenia bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Pri tomto preskúmaní bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať toto uznesenie z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimku by mohli tvoriť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní napadnutej časti uznesenia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle citovaného ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. ak dôjde k zastaveniu konania, súd pri rozhodovaní o trovách konania skúma mieru zavinenia účastníkov konania na tomto zavinení. V prípade, že dôjde k zastaveniu konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, v prvom rade skúma to, či v dôsledku správania sa žalovaného nedošlo k späťvzatiu dôvodne podanej žaloby (napr. ak by si žalovaný po podaní žaloby splnil žalovanú povinnosť). Pokiaľ nejde prípad v zmysle druhej vety citovaného ustanovenia (t.j. späťvzatie v dôsledku správania sa žalovaného), z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinil žalobca, a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania (viď. R 49/1993).

Ku späťvzatiu pre správanie žalovaného v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. dochádza väčšinou vtedy, ak žalovaný po podaní žaloby uplatnený nárok úplne uspokojí. Nie je však vylúčené, aby ku späťvzatiu došlo pre správanie žalovaného aj vtedy, ak žalovaný nesplní to, čo bolo žalobným petítom uplatnené zo strany žalobcu. V tomto prípade musí byť daná príčinná súvislosť medzi správaním žalovaného a uplatneným nárokom. Z uvedeného vyplýva, že musí byť zjavné, že dôvod, pre ktorý bola podaná žaloba, tak ako je v nej vyjadrený, bol následným chovaním žalovaného uspokojený. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 O.s.p. sa má za to, že ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu vety druhej, platí veta prvá. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania.

Prvostupňový súd právny úkon späťvzatia a jeho dôvody pri posudzovaní vzniku práva na náhradu trov konania nesprávne vyhodnotil. Za rozhodujúce bolo v tomto prípade potrebné považovať okolnosti podania žaloby v zmysle procesného práva, a to mieru zavinenia účastníkov na tomto späťvzati. Žaloba bola doručená na prvostupňový súd dňa 3.6.2013. Žalovaný uhradil žalovanú čiastku špecifikovanú v žalobe dňa 2.12.2013 (viď č.l. 37 spisu). Z uvedeného je zjavné, že k späťvzatiu žaloby došlo pre

správanie sa žalovaného, ktorý splnil v žalobnom petite uplatnenú pohľadávku, preto bolo v danom prípade dôvodným postupovať podľa ustanovenia § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p. a zaviazat' na náhradu trov prvostupňového konania žalovaného.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. musí v drobných sporoch súd posudzovať aj ich primeranosť. Nakoľko v danom prípade predmet konania nepresahuje 1.000 eur, ide podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, pri ktorom v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania prichádza do úvahy aj možná aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p.. Legálnu definíciu toho, čo je „neprimerané voči pohľadávke“ zákon neuvádza, a tak je pri výklade tohto ustanovenia potrebné vychádzať aj z účelu tejto zákonnej úpravy.

Z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. ohľadom ustanovenia § 150 O.s.p., táto zákonná úprava vychádza z nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007 o tom, aby sa pristupovalo k zníženiu trov, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke. V dôvodovej správe sa poukazuje na to, že v týchto konaniach niekedy trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. V dôvodovej správe sa ďalej uvádza, že „cieľom“ súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedené konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom na ich množstvo zaujímavé“.

Rovnako ako pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. aj v rámci úvah o neprimeranosti trov konania a o tom, či prichádza do úvahy možnosť použitia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je potrebné prihliadať aj na charakter uplatnenej pohľadávky, na okolnosti, ktoré navrhovateľa viedli k uplatneniu práva na súde, na postoj účastníka a na okolnosti poskytovania právnej pomoci.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd musí zohľadniť aj dosah takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávneného účastníka konania, preto trovy súvisiace so zaplatením súdneho poplatku treba nepochybne považovať za účelne vynaložené trovy konania, ktorých zníženie ani s odvolaním na ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy, pretože bez zaplatenia tejto poplatkovej povinnosti by súdne konanie ani nemohlo prebehnúť. Z uvedeného dôvodu pri procesnom posúdení zavinenia žalovaného na zastavení konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p. je aj u drobného sporu nutné priznať úspešnému žalobcovi náhradu trov súvisiacich so zaplatením súdneho poplatku, čo v danom prípade po odpočítaní vrátenej časti poplatku pri zastavení konania pred začatím konania vo veci samej predstavuje sumu 6,70 eur.

Odvolací súd je toho názoru, že ak ustanovenie § 150 O.s.p. má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, teda k dosiahnutiu spravodlivosti pre účastníkov konania, boli v predmetnej veci splnené predpoklady preto, aby sa žalobcovi priznala náhrada trov právneho zastúpenia iba sčasti, keď zohľadnil aj skutočnosť, že žalovaný v platbe realizovanej dňa 2.12.2012 zaplatil aj náhrady spojené s vymáhaním, ktoré tvorili aj náhrady vtedy účtovanej právnej služby. Odvolací súd pri aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania dospel k záveru, že v prejednávanej veci treba považovať za primeranú mieru redukcie žalobcovi inak prislúchajúcej (nie teda ním požadovanej) náhrady trov konania to, čo zníži náhradu trov na sumu, ktorá sa rovná uplatňovanej istine vo výške 39,59 eur.

Na základe uvedeného podľa § 220 O.s.p. odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania zmenil tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy prvostupňového konania pozostávajúce z náhrady zaplateného súdneho poplatku vo výške 6,70 eur a z náhrady právneho zastúpenia vo výške 39,59 eur.

V odvolacom konaní nemal ani jeden z účastníkov plný úspech a tak podľa § 142 ods. 2 O.s.p. náhrada trov konania nebola priznaná žiadnemu z nich.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0. (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení novely vykonanej zákonom č. 33/2011 Z.z. účinným od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.